

רַבִּי יוֹנָתָן וְהַחֲמֹר

סְפוּר מִוְפְּלָא עַל אֲמוּנָה, חֲכָמָה, וְאַהֲבַת הַשֵּׁם!
מוֹכְנִים לְצֵאת לַמַּסָּע? בּוֹאוּ נִתְחִיל!

מסע של מצוה ותפלה

רבי יונתן היה צדיק גדול שאהב
את השם בכל לבו.

יום אחד, הוא יצא למסע חשוב:
לעלות ולהתפלל בעיר הקדש
ירושלים!

הוא ידע שהשם תמיד שומר
עליו בדרך.

החמר הפשוט והמאמין לרבי

לרבי יוננתן עזר יהודי מיוחד – "החמר" (האיש שמובויל את החמור). החמר לא היה תלמיד חכם מפרסם, אלא איש פשוט וצנוע. אבל בלב שלו בערה אמונה חזקה ואהבה עצומה לשם יתברך!

בהרי ארץ ישראל היפה

הם הלכו בדרכים היפות של ארץ ישראל, נשמו את האויר הצח והודו לשם על הבריאה הנפלאה. פתאום, הם הגיעו קרוב להר שנקרא "הר גרזים".

הַמִּפְגֵּשׁ מוֹל הַכּוֹתִי לִפְתָּע, עָמַד מוֹלָם "כּוֹתִי" (אָדָם מֵעַם אַחֵר שָׁגַר בְּאֶרֶץ
בְּאוֹתָהּ תִּקּוּפָה). הַכּוֹתִי רָאָה אֶת רַבִּי יוֹנָתָן וּשְׁאַל בְּגֵאוּה זִלְזֻלָּנִית: "לְהִיכֵן אַתָּה
הוֹלֵךְ, הָרֵב?" עָנָה לוֹ רַבִּי יוֹנָתָן: "לְהִתְפַּלֵּל בִּירוּשָׁלַיִם!"

הַיִּלְזוּל בְּעִיר הַקּוֹדֶשׁ הַכּוֹתִי צָחַק וְאָמַר לְרַב דָּבָר חָמוּר וְנוֹרָא:
"לָמָּה לָּךְ לָלֶכֶת לְהִתְפַּלֵּל בִּירוּשָׁלַיִם שֶׁהִיא כְּמוֹ אִשְׁפָּה (מִזְבֵּלָה וְהַרְיָסוֹת)?
הֲרִי עֲדִיף לָךְ לְהִתְפַּלֵּל מִמֶּשׁ כָּאֵן, עַל הַר גְּרָזִים, שֶׁהוּא הַר מְבוֹרָה!"

טענת הכותי מימי

מימי נח רבי יונתן
שאל בנחת:

"ובמה מבורך הר זה?"
ענה הכותי בגאווה:
"בזמן נח היה מבול
בעולם. אבל המים בכלל
לא הגיעו להר גרזים! הוא
כל כך קדוש שהוא לא
הוצף במי המבול!"

שְׁתִּיקַת הָרֶב וְהַמָּתִח רַבִּי יוֹנָתָן חָשַׁב וְחָשַׁב... וּבָאוּתוֹ רָגַע, נָעֲלָמָה
מִמָּנוּ הַתְּשׁוּבָה! מִשְׁמִים עָשׂוּ כֶּךָ שְׁהָרֶב הַגָּדוֹל יִשְׁתַּק וְלֹא יִמָּצָא מָה
לְעֲנוֹת לְכוּתִי. הָאֵם הַכוּתִי נִצַּח חֲלִילָה? מָה יִהְיֶה עִכְשָׁיו?

הַגִּבּוֹר הַפָּשׁוּט מִתְעַרֵּב

פְּתָאוֹם, הַחֲמֹר הַפָּשׁוּט
וְהַצָּנוֹעַ פָּנָה לָרֵב וְאָמַר
וְאָמַר:

"רִבִּי, תִרְשָׁה לִי... וְאֲנִי אֶעֱנֶה
לוֹ!"

רִבִּי יוֹנָתָן סִמֵּן לוֹ בְּרֹאשׁוֹ
לְהַמְשִׁיךְ. הַחֲמֹר הַסֹּתֵפֶל יָשָׁר
יָשָׁר אֶל הַכּוֹתֵי וְהִתְחִיל לְדַבֵּר
בְּחִכְמָה שֶׁהַשֵּׁם נָתַן לוֹ.

תשובה של חכמה – איזה הר זה?

החמר שאל: "ההר הזה שלך – איזה מן הר הוא?"

1. אם הוא הר גבוה – הרי התורה כתבה במפרש שהמבול כסה את 'כל ההרים הגבוהים!' אז המים כן כסו אותו!
2. ואם הוא הר נמוך – אז הוא לא חשוב, ולכן התורה בכלל לא התייחסה אליו! אין בו שום קדשה."

נְצִיחוֹן הָאֶמֶת שֶׁל הַתּוֹרָה וְאוֹ!
אִיזוֹ תְּשׁוּבָה חֲכָמָה וּמוֹחָצֶת! הַכּוֹתִי בְּשִׁתְּתֶק מִיָּד.
לֹא הָיָה לוֹ מָה לְהַשִּׁיב וּלְהַתּוּכַח אֲפִלּוּ מֶלֶךְ אַחַת. הַשֶּׁקֶר שֶׁלוֹ
שָׁלוֹ בְּתַגְלָה, וְכֻלָּם רָאוּ שֶׁרָק יְרוּשָׁלַיִם הִיא בְּאֶמֶת עִיר הַקֹּדֶשׁ שֶׁל הַנֶּשֶׁם!

כבוד ליהודי הפשוט. רבי יונתן
כל כך התרגש מחכמתו הנפלאה של החמר!
מיד ירד הרב מעל החמור, והרכיב את החמר במקומו למשך שלושה מילין (מרחק גדול של
הליכה!), רק כדי להראות לו את הכבוד וההערכה הרבה על תשובתו.

בְּרִכּוֹתָיו שֶׁל רַבִּי יוֹנָתָן

בְּזֶמֶן שֶׁהַחֲמַר רָכַב, קָרָא עָלָיו הָרַב ג' פְּסוּקִים שֶׁל בְּרָכָה מִהַתּוֹרָה וְהַנְּבִיאִים:

1. "בְּרוּךְ תִּהְיֶה מְכָל הָעַמִּים... וּבִבְהֶמְתָּךְ" – הַשֵּׁם מְבָרֵךְ גַּם אֶת הָאֲנָשִׁים הַפְּשׁוּטִים שֶׁעוֹבְדִים בְּאֵמוּנָה!
2. "כָּל כְּלִי יוֹצֵר עָלֶיךָ לֹא יִצָּלַח" – הַשֵּׁם תָּמִיד יִשְׁמַר עָלֶיךָ מְכָל מִי שִׁנָּסָה לְפָגוּעַ בְּךָ אוֹ לְהַתּוֹכַח אֹתְךָ!

סוד הרימון: חכמה מסתתרת!

והפסוק השלישי היה המרגש ביותר:
3. "כָּפֹלַח הָרִימוֹן רִקְתָּךְ"

רבי יונתן הסביר:
הרימון נראה סגור מבחוץ,
אבל בפנים הוא מלא!

כך אפלו אדם מישראל
שנראה "ריקן" מבחוץ – מלא
בתשובות של חכמה, בתורה
ובמצוות – ממש כמו רימון!

אַהוּבִים לְפָנֵי הַשֵּׁם!

אֲנִיחֵנו לומדים לאהב בכל הלב את יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ, וְלַהּוֹדוֹת לַשֵּׁם עַל כָּל הַטּוֹב!
וְהֵכִי חָשׁוּב: לְעוֹלָם אַל תִּזְלָזְלוּ בַשּׁוּם יְהוּדִי! בְּתוֹךְ הַלֵּב שֶׁל כָּל יֶלֶד אוֹ יְהוּדִי פָּשׁוּט,
מִסִּתְּתָרֵת נִשְׁמָה מְאִירָה, קְדוּשָׁה, הַמְּלֵאָה בְּאוֹר וְחִכְמָה, מִמָּשׁ כְּרֵמוֹן!